

[Himmelstrup.]

nu imidlertid vil gøre den Betragtning gældende, og den højtærede Handelsminister maatte give Udvalget Ret deri, at ved „indadtil“ forstaaer man kun, at de indbyrdes kan snakke sammen om Tingene, saa vil jeg finde, at en saadan Fortolkning aldeles ikke kan opretholdes; det vilde være fuldkommen urimeligt, om dette var Tilfældet, og det vilde stille Rigsdagen og de lovgivende og administrative Faktorer i en meget mærkelig Belysning.

Mig forekommer det, at naar man ikke maa give Meddelelser udadtil, maa man gøre det indadtil, og ved „indadtil“ kan man kun forstaa rette vedkommende; ellers vilde man være ganske ude af Stand til at drage sig de Erfaringer til Nytte, som det paagældende Udvalg maatte gøre. Og „rette vedkommende“ kan i den givne Sammenhæng kun være Handelsministeriet og Rigsdagen. Hvis det nemlig, som sagt, ikke skulde være muligt for Handelsministeren og Rigsdagen at faa noget at vide i saa Henseende, vilde det hele Forhold være meningsløst.

Jeg vil gerne føje til, at jeg er paa det rene med, at naar der i § 8 er paalagt de paagældende Medlemmer en Tavshedspligt udadtil, ligger det i Sagens Natur, at denne Tavshedspligt maa, om jeg saa maa sige, følge de Meddelelser, der gives, saaledes at Finansudvalgets Medlemmer, saafremt Handelsministeren havde været i Stand til at give dem Meddelelser om Arbejdet inden for Udvalget, naturligvis maatte have den samme Tavshedspligt udadtil, som Udvalgets Medlemmer har. Jeg kan ikke se rettere, end at herom har man Bestemmelsen i Straffelovens § 152, der netop i et Tilfælde som dette vilde paalægge Finansudvalget akkurat den samme Tavshedspligt, som Udvalgets Medlemmer har.

Saaledes som det hele er formuleret, mener jeg altsaa, at den højtærede Handelsminister har gjort Uret i ikke at kræve disse Oplysninger og i ikke at ville meddele Finansudvalget dem, naar Finansudvalget har begæret dem. Bestemmelsen i Lovens § 8 berettiger ikke de paagældende til at nægte Handelsministeren disse Oplysninger og heller ikke Handelsministeren til at nægte Finansudvalget dem. Finansudvalget har, som sagt, Forpligtelse til at kontrolere Anvendelsen af de Bevillinger, der gives, og dette kan man efter Sagens Natur kun, naar man faar Oplysninger om det Arbejde, der foretages.

Endelig mener jeg, at Finansudvalget maa hævde sin Ret til i det hele taget at

faa Oplysninger om alle politiske Forhold, faa alle de Oplysninger, de begærer. Saadan har det altid været, og det vilde være meget beklageligt, hvis det ikke ogsaa skulde være Tilfældet i Fremtiden. Forholdet er da ogsaa det, at tidligere, da Magtfordelingen her i Folketinget var en anden og Oppositionspartierne var andre, nægtede disse sig ikke noget som helst i Retning af de Oplysninger, de krævede, og de fik dem altid.

Jeg mener derfor, det er meget uheldigt, ogsaa for Finansudvalgets hele Stilling, at den højtærede Handelsminister har ment sig ude af Stand til at give Finansudvalget de Oplysninger, det har begæret, og jeg henstiller meget indtrængende til Ministeren paa ny at overveje Spørgsmaalet. Og jeg vil meget haabe, han maa komme til det Resultat, at han kan tilvejebringe de paagældende Oplysninger og give dem videre til Finansudvalget, naturligvis under den samme Tavshedspligt for Finansudvalgets Medlemmer, som Udvalgsmedlemmerne har.

Jensen (Broby): Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Handelsminister, om han er bekendt med den Prisaftale, der har fundet Sted i Tømmerhandlerforeningen med Hensyn til Prisen paa Træ, hvor der er taget de Procenter, som jeg nævnte tør. Naar jeg spørger Handelsministeren, er det, fordi jeg staaer med et Udklip af „Social-Demokraten“ for den 8. ds., hvori Formanden for Københavns Tømmerhandlerforening siger, at den indgaaede Overenskomst 4 Gange i Træk er forelagt for og godkendt af Handelsministeriets Priskontrolør, Riis-Hansen, og derfor kan der ikke være noget galt i den. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, hvordan han ser paa dette Spørgsmaal, om han mener, at saadanne Prisaftaler som den, der her er truffet i Københavns Tømmerhandlerforening, er berettiget.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbo): I Anledning af det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Bemærkninger angaaende Prisaftaleloven skal jeg tillade mig at udtale følgende: Ifølge den nævnte Lov er Prøvelsen af Prisaftaler henlagt til et særligt Udvalg paa 3 Medlemmer, nemlig en Højesteretsdommer udpeget af Præsidenten for Højesteret, en Landsdommer udpeget af Præsidenten for Østre Landsret og et af Præsidenten for Sø- og Handelsretten udpeget Medlem. Udvalgets Virksomhed er begrænset til at prøve Prisaftaler, som er truffet af Truster og Karteller og